

ಹೊಟ್ಟುಬಾವಿಗೆ ಮರುಪೂರಣ: ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕನೇ ಹೊಟ್ಟುಬಾವಿ ಈಗ ಬತ್ತುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಜಾರ್ಜ್ ತನ್ನ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮ, ಜಾಣ್ಮೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಫಲಿತಾಂಶ, ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾದುದು!

ಒಂದೂವರೆ ಎಕರೆಯಿಂದ

ಈಗ, ದಶಕದ ನಂತರ, ಇದೇ ಕೃಷಿಕರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ, ಒಂದೂವರೆ ಎಕರೆಯಿಂದ.

ಈ ಯಶಸ್ಸಿನ ಗುಟ್ಟೇನು? ಬಾನಿಗೆ ಆಲಿಕೆ ಹಿಡಿಯಲು ಕಲಿತದ್ದು. ಇವರು ಏಳು ಟಾಂಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಳೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಲೀಟರ್ ಮಳೆ ನೀರು ಕೂಡಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಉತ್ತಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ: ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಕಾಳುಮೆಣಸು, ಕೊಕ್ಕೋಲೆ, ಕವುಜುಗ, ಜೇನು, ಮೀನು.

‘ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಮ್ಮಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ನೀರಿಗಾಗಿ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಬ್ಸಿಡಿಗಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತೇನೆ; ಗಳಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇನೆ.’ ‘ಒಂದೇ ಸಲ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಏರಿಳಿದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನಿಸಿತು. ಎಷ್ಟತ್ತರ ಅವರು ಮಾತ್ರ ದಿನಾಲೂ ಸಲಿಸಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬರು ಕೃಷಿ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅದು ಅಗಲ ಕಿರಿದಾದ, ತುಂಬಾ ಏರುತ್ತಗಿನ ಭೂಮಿ. ಕೆಳಗಿನ ಗಡಿಯಿಂದ ಮೇಲ್ಬದಿಗೆ ಲಂಬ ಎತ್ತರ ಅಂದಾಜು 60 ಮೀಟರ್ ಇರಬಹುದು.

ಒಂದು ಮಳೆಕೊಳವೆಂತೂ ಅತ್ಯಂತ

ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ‘ನೀವು ಸರಾಸರಿ ದಿನಕ್ಕೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏರಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ‘ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಯಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ’, ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದರು ಜಾರ್ಜ್.

ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಕೃಷಿ, ಮನೆ ಬಳಕೆ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಮಳೆನೀರೇ. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಜಾರ್ಜ್ ಸಾಧನೆಗೆ ಸರಿಗಟ್ಟಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲವೇನೋ. ಏಳು ಮಳೆನೀರ ಟಾಂಕಿಗಳೇ ಇವರ ಬಾನಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದ ಆಲಿಕೆಗಳು.

ಜಲಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ ದಾರಿ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀರಿಗೆ ದಾರಿಗಾಣದಿದ್ದ ಇವರು ಇಷ್ಟು ಜಲಶ್ರೀಮಂತರಾದದ್ದು ಹೇಗೆ?

ಇಲಾಖೆಯವರಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಸಿಗದಾದಾಗ ಜಾರ್ಜ್‌ರಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ‘ಸಿಪಿಸಿಆರ್‌ಐ’ಯದು. ಇದು ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕಚೇರಿ ಹೊಂದಿರುವ ಕೇಂದ್ರ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಂಗ್ಲ ಹ್ರಸ್ವನಾಮ. ಇವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ‘ಕೇವೀಕೆ’ಗೆ (ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರ) ಕೃಷಿಸಂಬಂಧಿತ ತರಬೇತಿಗಳಿಗೆ ಜಾರ್ಜ್ ಹೋಗುವುದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು.

ನೇರ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಕಟ ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಮನೋಜ್ ಸ್ವಾಮ್ಯಯ್ಯಲ್ ಎಂಬ ಕೃಷಿ ಎಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಮನೋಜ್ ಅವರು ಕೇಳಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ: ‘ನಿಮಗೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಜಾಗ ಇದೆಯೇ?’ ಅದು ಇತ್ತು. ‘ನಿಮಗೆಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕು?’, ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮನೋಜ್ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಲು ಕಾಗದ-ಪೆನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಜಾರ್ಜ್ ಅವರ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ, ಕೊಕ್ಕೋಲೆ, ವೆನಿಲ್ಲಾಗಳಿಗೆ ಐದಾರು ತಿಂಗಳು ನೀರು ಉಣಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜಿಸಿದರು. ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಲೀಟರ್ ಬೇಕು. ‘ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಲೀಟರಿನ ಕೊಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅದರ ರಚನಾಕ್ರಮದ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು.

ಜೇಸೀಬಿ ಮೂಲಕ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲ್ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಲ್ವಾಲಿನ್ ಶೀಟ್ ಹೊದೆಸಿದರೆ ಮಳೆಕೊಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಎದುರಾದದ್ದು ಹಣದ ಚಿಂತೆ. ‘ನನ್ನ ಬಳಿ ಹತ್ತು ಪೈಸೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಜಾರ್ಜ್.

ಕೊನೆಗೆ ನೆನಪಾದದ್ದು ಅವರು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನದು. ಸೀದಾ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಬ್ಯಾಂಕಿನವರ ಬಳಿ ಕೊಳ ಮಾಡಲು ಸಾಲ ಯೋಜನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೆನಿಲ್ಲಾ ಕೃಷಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೆ ಜಾರ್ಜ್ ಬದುಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆ ಇತ್ತು. ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಇವರಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ದೀರ್ಘಾವಧಿಗೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರೂ. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರು.